

Landstinget ændret paa et enkelt Punkt, nemlig med Hensyn til de unge Mennesker, der er beskæftiget i Butikker, og det er nu muliggjort at benytte disse i større Udstrækning end efter den Affattelse, Lovforslaget oprindelig havde, i de to Maaneder, i hvilke Butikkerne har lovligt Udsalg. Selv om det for nogle af Udvalgets Medlemmer betyder en Indskrænkning, som man er meget betænkelig ved, er hele Udvalget blevet enigt om, da Lovforslaget indeholder saa meget godt, at indstille det uforandret til Vedtagelse.

Pinstrup: Jeg har anmodet om Ordet for at rette en Forespørgsel til den højtærede Socialminister. I Lovforslagets § 1 hedder det: „Til Arbejde i Erhvervsvirksomheder, bortset fra Land- og Skovbrug (derunder Gartneri), Søfart og Fiskeri maa kun benyttes Børn, der er fyldt 14 Aar, og som er lovligt udskrevet af Skolen.“ Det, jeg vil understrege, er, at § 1 siger, at Lovforslaget omfatter visse Erhvervsvirksomheder, men den undtager Land- og Skovbrug. I § 13 hedder det: „For de Erhvervsvirksomheder, der ved denne Lovs § 1 er undtaget fra Lovens Omraade“ — altsaa Land- og Skovbrug —, kan der paa Forslag af en Kommunalbestyrelse ved en af Socialministeren efter indhentet Erklæring fra Arbejdsraadet godkendt Vedtægt træffes Bestemmelse for den paagældende Kommune om Forbud mod eller Begrænsninger i Anvendelsen af Børn, der ikke er fyldt 14 Aar, og som ikke er lovligt udskrevet af Skolen, samt om Begrænsninger i Anvendelsen af unge Mennesker mellem 14 og 18 Aar.“ Jeg vil gerne spørge, om det skal forstaaes saaledes, at en Kommunalbestyrelse med Tilslutning fra Arbejdsraadet og Socialministeren kan vedtage en Vedtægt, hvorefter det forbydes unge Mennesker under 18 Aar at arbejde i Landbrug og Skovbrug i Tiden mellem 6 Aften og 6 Morgen.

Socialministeren (Borgbjerg): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup rettede en Forespørgsel til mig, og jeg maa dertil svare, at denne Bestemmelse i Lovforslaget er den samme, som vi har i Fabrikloven af 29. April 1913 § 2. Det er altsaa ingen ny Bestemmelse, det er en gammel Bestemmelse, der simpelt hen gaar igen i dette Lovforslag. Fortolkningen deraf er altsaa givet ved de mange Aars Praksis. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har sikkert i sin Tid været med til at stemme for denne Lov.

Pinstrup: Jeg spurgte ikke om, hvad der staar i en ældre Lov fra 1913, men jeg spurgte, om denne Bestemmelse i det Lovforslag, vi nu er i Færd med at vedtage, betyder, at man i en Kommunalbestyrelse kan vedtage en Vedtægt, hvorefter det kan forbydes unge Mennesker, der ikke er fyldt 18 Aar, at arbejde i Landbruget mellem Kl. 6 Aften og Kl. 6 Morgen. Det var det, jeg spurgte om, og det er det, det drejer sig om nu, thi hvis det er Tilfældet — og det tyder det meste paa —, mener jeg, det er givet, at de Rigsdagsmænd, der har nogen Berøring med Landbrugsarbejdet, ikke vil kunne give dette Lovforslag deres Stemme.

Socialministeren (Borgbjerg): Det er jo Kommunalbestyrelserne, der skal vedtage dette. Det kan altsaa ikke gennemføres uden Kommunalbestyrelsens Beslutning. Saa vidt jeg ved, er der kun een eller to Kommuner indenfor Købstæderne, der siden 1913 har faaet en saadan kommunal Vedtægt, og det er Kommuner med købstadmæssig Bebyggelse.

Pinstrup: Jeg maa betragte den højtærede Socialministers Svar saaledes, at min Opfattelse er rigtig, at altsaa en Kommunalbestyrelse, hvis dette Lovforslag vedtages, med et dertil sindet Flertal kan forbyde, at unge Mennesker arbejder i Landbruget mellem Kl. 6 Aften og 6 Morgen.

Ordføreren (Trier): Hvad enten dette Lovforslag vedtages eller ikke, kan en Kommunalbestyrelse i Henhold til Fabriklovens § 2 vedtage en Vedtægt, som gaar i den af det ærede Medlem Hr. Pinstrup omtalte Retning. Det kan ikke spille nogen Rolle for ærede Medlemmer, om de stemmer for Lovforslaget eller ej, idet det kun er en Kodifikation af de gamle Bestemmelser. En Kommunalbestyrelse kan træffe en saadan Beslutning og har kunnet det siden 1913.

Pinstrup: Selv om saa var, mener jeg dog, at man skal se bort fra, hvad der er gennemført under Forholdene i 1913. Man maa tænke paa, paa hvor mange Maader Forholdene er anderledes nu, end de var i 1913, og derfor mener jeg ikke, man skal gaa til nu at bekræfte en daarlig og uheldig Bestemmelse, der paa en eller anden Maade er kommet ind, og hvis Betydning jeg ikke tror, man har været ganske klar over. Jeg maa beklage, at